

Недоступен ни однин перевод.

Чанд рӯз пештар баҳши тоҷикии радиои америкоии «Озодӣ» баҳси ду шахси муҳолифи ҳукумати Тоҷикистон, роҳбари ташкилоти манъшудаи хизби нахзати исломӣ М.Кабирӣ ва роҳбари ташкилоти «Ватандор» Д.Атовуллоевро ташкил кард, ки дар рафти он масъалаҳои бисёре ошкор гаштанд. Хусусан, дараҷаи олии макру хилла ва методҳои бозии сиёсии М.Кабирӣ, ки ба меъёрҳои мардонагӣ ва исломӣ ягон умумияте надошт. Дар ин рӯзҳо дар бораи ин баҳс зиёд навиштанд, аммо мо ҳамчун таҳлилгари масъалаҳои сиёсӣ, хостем хиллаҳои рӯирости авомфиребонаи М.Кабириро таҳлил карда, макри кабири ёро ба хонадагон нишон диҳем, то ҳудашон хонанду ҳулоса бароранд:

1.М.Кабирӣ дар ин сухбат ҳудро ҷонибдори ҳамкорихо гирифта, изҳор намуд, ки бо шахсиятҳо ва қувваҳои гуногуни тоҷик дар Аврупо сухбат мекунад ва ҳамкорӣ мекунад. Аммо тибки шаходати тамоми тоҷикони муқими Аврупо, ӯ ҳаргиз ба ҳамкорӣ тайёр нест, балки баръакс, ӯ тоҷиконро дар Аврупо бераҳмона шикор мекунад. Онҳо ё бояд сайди ӯ шаванду ба домаш афтанд ва ё қурбонии ғазаби ӯ мегарданд. Ягона шартӣ Кабирӣ барои ҳамкорӣ тобеъ шудан ба ӯст. Шарт ҷаҷност: Агар Кабириро эътироф кунед, дар атрофи «устод» муттаҳид шавед, марҳамат, тамоми шароит фароҳам, ҳуҷҷатҳотон дар Аврупо таҳт, статуси паноҳандагӣ дар Аврупо тайёр. Агар қабул надорӣ, муҳосираи молӣ, фишор аз тариқи ҳадамоти махсуси аврупоӣ, сиёҳкунӣ дар назди давлатҳои Аврупо ва ҳуҷуми иттилоотӣ ба воситаи фабрикаҳои сиёҳкунии ТТЭ ХНИ. Маҳз Кабирӣ як нафар муҳолифи дигар профессор Абдуссалом Одиназодро барои тобеъ нашудан ба ӯ қариб аз байн мебард. Мушкилаш бо шахсиятҳои тоҷики дар аврупобуда ҷун Д.Атовулло, С.Дӯстмуҳаммадиён, Х.Бобоёров, А.Абдуваҳҳоб, Б.Аминӣ, И.Назар ва ғ. ҳам дар асл ҳамин аст, ки онҳо ба Кабирӣ тобеъ намешаванд ва «устодро қабул надоранд».

Бо ҳамин сабаби ҳудҳои М.Кабирӣ ҳатто писари С.А.Нурӣ Қорӣ Муҳаммадҷон ҳам ҳудро аз Кабирӣ дур гирифта мегардад. *(Барои маълумот бояд гуфт, ки писару ҳешутабори С.А.Нурӣ ва умуман нахзатиҳо аз сиёсати оилавии М.Кабирӣ шадидан норозӣ буда, дар атрофи М.Садриддин ҷамъ шудаанд, ки шояд ба наздикӣ ҷиноҳи ҳудро таъсис намоянд.)*

Агар тафсилоти ин сиёсати ҳудҳои яққатоҷию авлодбозии Кабириро аз рӯшанфикрону шахсиятҳои муқтабили тоҷик дар Аврупо шунавед, шакке наместонад. Ин ҳам дараҷаи олии дурӯғу беҳаёии рӯирости Кабирӣ, ки ғӯё тарафдори ҳамкорӣ бо ҳама будааст. Вале намеғӯяд, ки ба шартӣ муқлақан тобеъ шудан ба ман!

2.М.Кабирӣ дар ин сухбат дар бораи гӯё дар байни нахзатиҳо амал кардани «Кодекси ахлоқӣ» дурӯги рӯирист гуфт ва иддао кард, ки тибки ин кодекс чонибдорони ӯ харгиз касеро тухмату тахиру дашном намекунад. Ин афсонаи рӯиристи Кабирӣ буд. Зеро дар интернетӣ тоҷикӣ бадзабонтарин, тухматчитарин ва ҳақоратчитарин сомонаю саҳифаҳо маҳз ба атрофиёни М.Кабирӣ тааллуқ доранд. Масалан, ҳама медонем, ки чоҳили рақами яки интернет Мухаммадикболи Садриддин, ки 24 соат дағалию беадабӣ содир мекунад, ҳамчунин, таҳкирчиёни машхуртарин чун Мухаммадҷони Кабирӣ, Мухаммадшарифи Абдулло, Амруллоҳи Низом, Мухаммад Шарифзода, Мухаммад Мавлавӣ Мухаммад, Сиддиқи Акбар ва ғайра, ки ба ҷуз тухмату ғайбату ҳақорат ягон гуфтани дигаре надоранд, ҳама нахзатиёни Кабирӣ ҳастанд. Кабирӣ инро медонад, ин раванди тахиру ҳақоратро ҳудаш идора мекунад, аммо рӯирист дурӯг меғӯяд, ки чонибдорони ман тибки кодекси ахлоқ рафтор мекунад. Астағфируллоҳ!!! Шояд тибки кодекси тахиру тухмат бошад?

3.Дурӯги дигари ӯ ин буд, ки М.Кабирӣ дар ин барнома ҳудашро «Раиси Паймони миллӣ» муаррифӣ карда, чунин нишон дод, ки гӯё ташкилотҳои гуногун дар атрофи ӯ ҷамъ шуда, Паймони миллиро ташкил карда бошанд. Аммо рақиби ӯ Д.Атовуллоев пурра фош кард, ки дар асл Паймони миллӣ ва ТТЭ ХНИ аз ҳам фарқе надоранд, балки он маҳфили ҳамон нахзатиёни ифротӣ буда, дар шароити Аврупо барои пӯшиш ва фиреб кардани мардум акнун «ҳизби нахзат»-ро «паймони миллӣ» меноманд. Ва дар ҳамин вақт М.Кабирӣ ногаҳон сирро фош карда гуфт, ки «бале, бале, паймони миллӣ маънояш ин нест, ки фароғири миллат бошад, ин ном фақат як рамз аст». Оре, гоҳо гурғи борондида ҳам иштибоҳ мекунад...

(Дар бораи истилоҳи рақиб бояд гуфт, ки дар журналистикаи касбӣ тарафи муқобили баҳсро (дебатро) оппонент ё рақиб меноманд. Дар тӯли баҳс Д.Атовуллоев дар нисбати М.Кабирӣ пайваста калимаи рақиб, яъне тарафи муқобили баҳсро истифода кард. Аммо нахзатиён ба маънои истилоҳ сарфаҳм нарафта, ҳангома доранд, ки Д.Атовуллоев ҳудро рақиби М.Кабирӣ эълон кард, аммо М.Кабирӣ Д.Атовуллоевро ҳамчун рақиб эътироф накард. Ин ҳам нишонаи беҳабарӣ аз фарҳанги баҳс аст).

4.Аммо М.Кабирӣ барои гурехтан аз ҳақиқат дар баҳс бо Д.Атовуллоев хиллаи маъмулро истифода кард, ки он ҳоси охундҳо ҳаст. Яъне, дар 80% ҳолатҳо ӯ ба саволҳо ҷавоби мустаким надод ва аз ҷавоб гурехт. Д.Атовулло ӯро инсон ва мард гумон карда, барои фаҳмидани ҳақиқат саволҳо медод, аммо ӯ хилла мекарду умумӣ мегуфт, то савол гум шуда гузашта равад. Дар тамоми музокираҳо охундҳо ҳамин ҳел рафтор мекунад. Масалан, агар бо овардани факту мисолҳои дақиқ савол диҳед, ки «Барои чӣ Шумо бар зидди давлати мо одамонро таёр мекунад?» Онҳо ба ҷойи ҷавоби мустаким, мавзӯро гурезонда, меғӯянд, ки «Оғочон, биёед аз дӯстӣ ва бародарӣ бигӯем, ин ҳарфоро монед...» Аммо ҳуд нағз медонанд, ки саволи Шумо дуруст буд, лек қори ҳудашонро

кардан мегиранд.

Аз хамин назар, шояд худи идеяи баҳси оммавӣ бо М.Кабирӣ хато аст, чунки максоди ӯ баҳс кардан ва ёфтани ҳақиқат нест, балки пайгирии ҳадафу манфиатҳои ҳудаф ва супоришҳои доштааш аст. Бинобар ин, ин баҳс дар асл манзараи хиллабозии М.Кабирӣ дар сахнаи «Озодӣ» буд. Хиллае, ки онро тамоми музокирачӣён ҳамеша истифода мекунанд. Як бор дар интернет кофта бинед, шубҳа намонанд.

5.Кабирӣ дар ин баҳс рӯирист иддао кард, ки он касоне, ки ҳақорату таҳкир мекунанд, одамони мо нестанд ва мавқеи шахсии ҳудро меғӯянд; бинобар ин, ман масъулияти онҳоро ба ӯҳда надорам. Ин низ дурӯги ошкорои ӯст. Зеро, боз ҳам, модари дурӯггӯёни интернетӣ ва вулкони дағалию ҳақорату бешармӣ М.Садриддин дар шабакаи «Ислох» ҳар рӯз расман ҳудро намоёндаи ТТЭ ХНИ гуфта, баромад мекунад, аз номи он гап мезанад, аз «устод Кабирӣ»-аш иқтибос меорад, фаъолияти нахзатро инъикос мекунад. Кабирӣ бо қадом рӯй метавонад гӯяд, ки ӯ аз мо нест? Гурӯҳи ҳақоратчиёну тухматчиёни нахзатӣ бошад, ҳамаашон шахсони наздиктарини Кабириянд. Муҳаммад Кабирӣ, писари ақои М.Кабирӣ ва ёрдамчии шахсӣ ва роздони ӯст. Робитаҳои махфӣ аз тариқи ӯ анҷом мешаванд. Ё расман раиси баҳши робитаҳои ҷамъиятии ТТЭ ХНИ аст. Маҳмадшарифи Абдуллоҳ писари хохари М.Кабирӣ аст ва Амруллоҳи Низом домоди Кабирӣ аст. «Паём.нет», «Востокньюс» ва «Ислох.нет» расман расонаҳои ҳуди ТТЭ ХНИ ва минбари ин онанд. Пас, Кабирӣ чӣ қадар берӯй бошад, ки рӯирист меғӯяд, ки он одамони мо нест, расонаи мо нест, мавқеи ман нест? Ку дину ислому вичдон?

6.Дар ин баҳс Д.Атовуллоев ва баранда ду бор дар бораи вобастагии ҳизби нахзат ба сипоҳи посдорон савол гузоштанд. М.Кабирӣ рӯирист бо қамоли бевичдонӣ аз он гурехт ва инкор кард. Албатта қудрати сипоҳро зимнан таъриф карду монд. Дар ҳоле, ки пурра исбот шудааст, ки тамоми ҳарочоти нахзат аз тарафи ин нерӯи махсус таъмин мешавад ва ҳама дастурҳо аз он ҷо меоянд. Роҳбарони собиқӣ нахзат Киёмиддини Гозӣ ва Аёмиддин Сатторов, ки дар лагерҳои террористии сипоҳ ба террористони нахзатӣ дарс додаанд ва ҳуди террористони дастгиршуда, аз ҷумла Муслим Кузов ва нафаронаш сад дар сад шаходат додаанд, ки нахзатро сипоҳ идора мекунад ва Кабирӣ ҳам ҳар гоҳ ба мулоқоти «мучоҳидин» меравад, аммо ӯ рӯирист ҳамаи инро инкор кард. Расонаи сипоҳи посдорон «Тасним» минбари доимии нахзатӣ аст ва Кабирӣ инро ҳам тобонда инкор кард. Ин дурӯги бузургтарини ӯ буд, ки то ин дараҷа беҳаё буданахро нишон дод.

7.Кабирӣ ба савол рӯирист ҷавоби дурӯг дод, ки ТТЭ ХНИ «фабрикаи ҷавоб» надорад. Аммо агар ба ҷазои иттилоотӣ нигаред, як гурӯҳи қалони муштараки ҳамоҳангшуда барои ҷавобнависӣ, таҳкиркунӣ ва сиёҳкунии шахсоне, ки зидди нахзат ягон ҳарф

меғӯянд, доиман фаъолона кор мекунанд. Тарзи рафтор ва сабки онҳо ба ҳамаи қорбарон маълум аст. Масалан, агар касе дар бораи нахзат чизе нависад, аввал гурӯҳи ҳақорат М.Садриддин, М.Кабиров, Мухаммадшарифи Абдулло, Мухаммад Шарифзода ва ғ. таҳдиду ҳақоратборони он шахсро оғоз мекунанд, сипас «мавлавихо»-е чун Мухаммад Мавлавӣ Мухаммад ва Сайидҷунуси Истаравшанӣ аз нигоҳи ду мазҳаб ҳуққи мунофику қофиру тоғутро нисбати ӯ эълон мекунанд, баъд «дипломатҳо» ба қор мебароянду Бобочони Қаюмзод, Маҳмадсаид Ризой, Шавкат Мухаммад мулоим қарда иловаҳо мекунанд ва дар охир «зиёӣён»-и маошгари нахзат Теури Варқӣ, Зафарӣ Сӯфӣ ва ғ. тафсири мекунанд ва ниҳоят «фаррошзани нахзат» Мавҷуда Соҳибназарова низ як неш зада меғузарад. Албатта қанд нафар вазифаи бознашри ин маводҳоро доранд, ки рӯйхати номи онҳо тӯлонӣ мешуд. Сенарияи қавобдиҳии нахзатиҳо бар зидди танқидгарон дар ин қанд сол аллақай шакли муайян гирифтааст ва он барои ҳонандаи зақӣ ошност. Худи М.Кабирӣ аз ҳондани қомменту қавобҳои онҳо лаззат бурда, ба востатаи Амруллоҳи Низому Мухаммад Кабиров онҳоро ислоҳу таҳрири мекунад. Баъзе қузьёти ин фабрикаро Абдусалом Одиназода дар наворҳояш пурра фаш қардааст. Ҳамин сенарияи қавобу сиёҳқуниро дар зерӣ ақсари маводе, ки дар он нахзат танқид шуда бошад ё ҳуқумат дастгирӣ шуда бошад, меёбед. Як қор дар интернет қустуҷу қунед, ҳудатон мебинед. Ин ҳамон «фабрикаи қавоб»-и нахзат аст, ки нақшо дар он дақиқ тақсим шудаанд...

Пас дар ин маврид низ М.Кабирӣ дар назди мардум рӯирист дурӯғ меғӯяд.

8. Дар вақти баҳс М.Кабирӣ ба дурӯғ эълон қард, ки ӯ як «муқочирӣ панохандаи оддӣ» аст ва барои муқоризаҳояш пулаш намерасада. Ин ҳам дурӯғи қабраи ӯ буд. Зеро ҳамаи шохидон меқонанд, ки ҳоло М.Кабирӣ бо ақли авлодаш дар Аврупо дар шароити олитарин зиндагӣ қарда, тамоми авлодаш бо қонаву қой таъмин буда, бо мошинҳои қимматтарин меқарданд. Ё ба номи фарзандон ва бародарзодаю ҳоҳарзодаҳояш дар қишварҳои аврупоӣ даққо тиқорати нав қушода, даромадҳои қалон ба даст меорада. Дар умум, ӯ то имрӯз ҳудуди 70 нафар аз ақли авлодашро бурда, дар Аврупо қой қарда, соҳиби қонаву мошину тиқорат қардааст, ки ба ҳисобҳои аврупоӣ ин миллионҳо доллар ҳарқ дорада. Тиққи ҳисобҳои расмӣ исботшуда дар 4 соли охир ӯ аз мақомоти маҳсус беш аз 8 миллион доллари ИМА барои «ба роҳ мондани муқориза бар зидди давлати Тоҷикистон» гирифтааст, ки қанде пеш ҳатто шумораи ҳисобҳои бонқии онҳо фаш ва қоп шуда буданд. Ҳар нахзатӣ ҳоло дар Аврупо як мағоза ё ресторан қушода, пулҳои ҳоричиёро «оборот» дода истодааст. Оқирин намунаш моҳи сентябр қушода шудани ресторани суҳангӯи ҳизби нахзат Бобочон Қаюмов дар Литва аст. Илова бар ҳамаи ин, моҳи қузашта нахзатиён эълон қарданд, ки шабақаи телевизионӣ моҳворай бо номи «Т+» таъсис намудаанд ва маълум аст, ки барои таъсиси қунин шабақа миллионҳо доллар лозим аст. Ана вазъияти молиявии «панохандаи оддии бечора»! Пас ҳамин қанд факт нишон медахад, ки ин суҳани М.Кабирӣ як мақри ошқорои диқари ӯ буд. Ақиб аст, ки ӯ ақнун бе яғон шарму ҳаё дурӯғ меғӯяд, ана сабақи мақтаби оқундӣ!

9.М.Кабирӣ дар ин сухбат гаштаву баргашта худро нерӯи пешкадами озодихох, мубориз ва демократу либерал метарошид. Аммо командаи чоҳили ин «демократ» хамеша олимону рӯшанфикрони кишварро таҳкиру таҳдид карда меистад. Ин фанатикҳои чоҳил нисбати Хафиз Бобоёров, Абдулқодир Талбаков, Комил Бекзода, Мирбобо Миррахимов ва дигар рӯшанфикрон ҷӣ таҳдиду таҳкирҳо гуфтанд, ки ҳама медонем. Аз ин шармандатар, роҳбари баҳши робита бо ҷомеаи ТТЭ ХНИ, яъне шахси расмӣ ин ташкилот, ёрдамчиҳои шахсӣ ва наздиктарин одами М.Кабирӣ ва бародарзодаи ӯ Мухаммад Кабиров нисбат ба олимони тоҷик Абдуллоҳи Раҳнамо ҳукми 80 тозиёна содир карда буд. Чунин амалҳои чоҳилонаи ғушношунид, ки ба ҷаҳолати асрҳои миёна дахл дорад, дар асри XXI дар таърихи муосири Тоҷикистон аз сӯи нахзатиҳо руҳ дода истодааст! Аммо М.Кабирӣ ин суханони Д.Атовуллоевро бо табассуми макр ғуш карда, ин амалҳои нангину доишии шогирдону хизбиёнашро ҳатто маҳкум накард. Ин амали ӯ ҳам бешармӣ ва ҳам дар асл як нерӯи доишӣ ва толибонии чоҳилӣ будани ТТЭ ХНИро нишон дод. Ҳақиқат ин аст, ки М.Кабирӣ ин рафтори чоҳилонаи нахзатиҳоро на танҳо ҳеҷ вақт расман маҳкум накардааст, балки ҳудаф муаллифи ин дастуру қатънохост.

10.Аммо бузургтарин хиллаи М.Кабирӣ ё макри кабири ӯ тавбаю узрҳои гурғонаи ӯ дар ин барнома буд. Ё худро шахси беозор, ҳайрҳох, бомаданият ва ҷонибдори созиш нишон дода, аз қасоне, ки аз дастаи авбошони ӯ озор дидаанд, «узрҳои» намуд ва аз ғуноҳҳои қардаш «тавба» қард. Аммо тавре дар урфият меғӯянд, меғёр амал аст. Пас вақте ба амалҳои М.Кабирӣ менигарем, мебинем, ки ин узру тавбаҳо қомилан дурӯғ ва макр аст. Зеро оё имқон дорад, ки як одам аз ин тараф узр қурсаду аз тарафи дигар гурӯҳи авбошашро ба сари ин ё он рӯшанфикру муҳолифи нахзат сафарбар қунад, ки таҳкиру сиёҳ қунед? Оё имқон дорад, ки ӯ аз як сӯ тавба қунаду аз тарафи дигар дар лағрҳои бағзе аз давлатҳои ҳориҷӣ дар муқобили Тоҷикистон гурӯҳи террористӣ тайёр қунад? Ин ҳолат исбот меқунад, ки Кабирӣ мактаби оқундҳоро бисёр ҳуб омӯхтааст ва дурӯғ гуфтан барои ӯ дигар «ғуноҳ» ҳисоб намешавад, зеро ин тағлимот барои манфият гуфтани дурӯғро иҷозат медиҳад.

Барои исботи ин суханон биед якҷоя як санчиши ҷамъиятӣ меғузаронем. Ҳама шунидем, ки роҳбари ғуреаи нахзатиён М.Кабирӣ «аз тамоми ғуноҳҳои қардаш» тавба қард. Оё ӯ аз пағоҳ аз ғайолиятҳои ифротғароиву террористӣ бар зидди миллат ва давлат даст меқашад? Не, даст намеқашад. Пас тавбааш дурӯғи маҳз аст. Оё аз фардо дафтари хизби нахзат дар ҳориҷа (роҳбараш Неғматулло Амонбеков), ки ба ҳамоҳангсозии интиқоли нахзатиён ба лағрҳои террористӣ машғул аст, расман баста мешавад? Не, намешавад. Пас тавбааш қомилан дурӯғ аст.

Ҳамаи мардум шуниданд, ки М.Кабирӣ дар эфир ба тарафдоронаш дастур дод, ки аз

фардо тахкир, дашном ва тухматро бас кунанд. Ва фармон дод, ки «хатто барои химояи худ» ҳам ҷавоб навиштанро катъ кунанд. Оё аз пагоҳ дастаи тахкиргару автоответчикҳои нахзатӣ чун М.Садриддин, М.Кабири, Муҳаммадшарифи Абдулло, Муҳаммад Шарифзода, Муҳаммад Мавлавӣ Муҳаммад ва ғайра тахкиру таҳдиду ҷавобнависиро катъ мекунанд? Албатта бас намекунанд, зеро аввалан, ин тухматнависию ҷавобнависӣ вазифаи қорӣ ва «нони даҳан»-и онҳост. Дуввум, онҳо ҳам «устод»-и ҳудро хуб шинохтаанд ва меонанд, ки ин «фармон»-и М.Кабири дар асл як макри кабири ӯ дар назди омма мебошад.

Ҳамин тавр, биёед, пас аз як моҳ натиҷаи «тавба» ва натиҷаи иҷрои «дастур»-и М.Кабириро, ки ин ҳафта дар баҳс бо Д.Атовуллоев дар радиои «Озодӣ» дар пеши ҳамаи бинандагон садо дод, бо ҳам месанҷем. Ман пешакӣ мегӯям, ки дурӯғ будани ин тавбаю ин фармони ӯ ба зудӣ исбот мешавад. Чуноне, ки дар ин солҳо даҳҳо дурӯғи ӯ исбот шудааст.

P.S. Латифаи рӯз

Вақти нашри мавод дар саҳифаи яке аз қорбарони фејсбукӣ латифаеро дидам, ки тамоми моҳияти суҳбатҳои М.Кабири ва тамоми ҳақиқатхоро, рӯирост инқор қардани ӯро ба таври бисёр зариф, вале дақиқ ифода мекунад:

«Д.Атовуллоев: – Ростаҷро гӯед, магар Шумо раиси хизби нахзат Муҳиддин Кабири нестед?»

М.Кабири: – Бубинед..., ин як тухмати ошқор аст, ки реҷим паҳн қардааст... ва Шумо ҳам бовар қардед...»

Ин аст чехраи чил дурӯғи инсон, ки қарои манфиати андаки ҳуду хоҷагонаш на танҳо ҳақиқату воқеият, на танҳо ватану миллат, на танҳо падару модар, балки хатто ҳудро низ рӯирост инқор мекунад!

Бахтиёр Холиков,

коршиноси масоили сиёсӣ

Сарчашма: <https://mts.tj/3237/news/>